

[Aksel Jensen.]

muner, Øer o. s. v., som faar en meget lille Del af Amtets Goder, og det er der Grund til ved Paaligningen af Skat at tage Hensyn til. Det maa ogsaa i den Forbindelse erindres, at der findes baade særlig fattige og særlig velhavende Kommuner.

Naar den højtærede Minister ikke har taget Renter og Afdrag med i Udskrivningen, er det for at imødekomme et Ønske fra Sogneraadforeningen. Det fremgaar af den Tale, den højtærede Minister holdt, at man indenfor Sogneraadforeningerne har ment det rigtigt at holde Renter og Afdrag ude ved en Ændring som den, her er Tale om. Jeg forstaar udmærket godt, at den højtærede Minister har taget det Hensyn til Sognekommunerne. Derimod forstaar jeg mindre, at man i Sogneraadforeningerne ikke vil erkende, at Renter og Afdrag af Sygehusene er en Bestanddel af Medicinaludgifterne, som naturligt hører sammen med de øvrige Medicinaludgifter.

Jeg gaar saa over til § 3. Den gaar ud paa, at Amtsrepartitionsfondens øvrige Udgifter udskrives som hidtil. Altsaa, Udgifterne, undtagen Medicinaludgifterne, udskrives dels paa fast Ejendom, dels i Henhold til Landkommunallovens § 50, der siger, at man har Ret til at udskrive indtil $\frac{1}{3}$ af Udgifterne paa Kommunerne. Men selv om vi gaar med til dette Forslag, bliver der alligevel en betydelig Skat tilbage paa fast Ejendom, og jeg mener, det er rigtigt her at bibeholde den gamle Ordning, at Amtet har Ret til at udskrive $\frac{1}{3}$ paa Kommunerne. Hidtil har Amterne kun udskrevet $\frac{1}{8}$ af deres Udgifter efter Landkommunallovens § 50. Efter Forslaget lægges det fremdeles i Amtsrådenes Haand at udskrive $\frac{1}{3}$, udover Medicinaludgifterne, og jeg mener egentlig, Tiden er inde til at benytte denne Ret for derigennem at lempe Skatten paa fast Ejendom. Thi med den Beskatning, man nu har paa fast Ejendom, kan man jo her ved at udnytte Landkommunallovens § 50 i fuld Udstrækning række en hjælpende Haand til Ejerne af fast Ejendom.

§ 4 giver Adgang til at ændre Ligningsgrundlaget i Sognekommunerne i de to sidste Aar af Perioden 1927—31. Forholdet er jo det, at Forholdet mellem Skat paa faste Ejendomme og Skat paa Formue og Lejlighed fastsættes i fireaarige Perioder og er fastsat i Tiden fra 1927—31. Nu gives der i § 4 Adgang til at ændre Forholdet mellem Beskatningen paa faste Ejendomme og Skat paa Formue og Lejlighed, dog saaledes, at man ikke maa ændre det til Ugunst for fast Ejendom. I det hele tager jo det

Forslag, her foreligger, Sigte paa at lempe Skat paa fast Ejendom, og i denne § 4 er der givet Adgang til omkring i Sognekommunerne at foretage en Ændring allerede i indeværende Periode. Naar man tænker paa, at Skattegrundlaget for Perioden 1927—31 er fastlagt under andre økonomiske Forhold, saa synes jeg nok, der kan være Grund til at give Adgang til omkring i Sognekommunerne at foretage en Ændring, hvor man finder det fornødent og rimeligt.

Men ser man i øvrigt paa Beskatningen i Sognekommunerne, vil man lægge Mærke til, at Beskatningen af fast Ejendom udnyttes ret forskelligt. Øvre i Vestjylland, i Ringkøbing Amt, har vi i Regelen en Beskatning af 10—50 pCt. paa faste Ejendomme; gennemgaaende kan man vel sige, at man i Ringkøbing Amt har en Beskatning paa faste Ejendomme af ca. $\frac{1}{3}$. Men gaar vi over til Sjælland, f. Eks. til Sorø Amt, ser man, at der der de fleste Steder er en Beskatning paa faste Ejendomme af mellem 50 og 80 pCt. eller gennemgaaende $\frac{2}{3}$, enkelte er nede paa 40 pCt., men gennemgaaende $\frac{2}{3}$ af Sognekommunens Indkomst, medens den i Ringkøbing Amt kun er $\frac{1}{3}$.

Her er altsaa en stor Forskel, og man kan jo ikke nægte, at med den høje Beskatning paa faste Ejendomme, som man har særlig herovre paa Øerne, og som er lagt paa en Tid, hvor Indtægterne flød rigeligere hos Ejere af fast Ejendom, kan der nok være Anledning til at tage det Spørgsmaal op, om ikke Forholdene har forandret sig saa meget, at det vilde være ønskeligt at faa en Ændring heri. Man vil jo altid ved Beskatning være noget tilbøjelig til at springe over, hvor Gærdet er lavest, men jeg tror, man skal være noget forsigtig med ved Beskatningen af faste Ejendomme at skyde en Førsteprioritet ind, saaledes at man skyder Ejeren ud.

I § 5 bestemmes, at de paa Kommunerne lignede Medicinaludgifter og de Udgifter, der lignes i Henhold til § 50 i Landkommunalloven, skal udredes paa samme Maade som den øvrige Skat i Sognekommunen. Der bestemmes endvidere, at den Brøkdæl — eller den Procentdel, skulde der maaske snarere staa — af Skatten, som Amtet skal have, skal anføres paa Skatteblanketten, saaledes at Skatteyderen kan se, hvor stor en Del af Skatten der vedrører Sognekommunens Udgifter og hvor stor en Del Amtskommunens. Jeg mener, det er en meget rimelig Foranstaltning.

§ 6 bestemmer, at Beløbet til Amts-